

[Indenrigsministeren]

til, at der meddeles den pågældende asyl. Det afgørende er, om dødsstraffen er et udtryk for en asylbegrundende forfølgelse af den pågældende. Er den pågældende ansøger således idømt dødsstraf for et af personlige grunde begået mord, vil den pågældende som udgangspunkt ikke blive meddelt asyl. Der vil dog være tilfælde, hvor den pågældende tillige må anses for at være forfulgt i konventionens forstand og derfor må betragtes som flygtning, og hvor man ud fra en proportionalitetsbetragtning vil meddele den pågældende asyl.

I medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2, kan der endvidere meddeles asyl til en udlænding, som ikke er omfattet af flygtningekonventionen af 28. juli 1951, men hvor det af lignende grunde som anført i konventionen eller af andre tungtvejende grunde ikke bør kræves, at udlændingen vender tilbage til sit hjemland (de facto-status).

Anvendelsesområdet for udlændingelovens § 7, stk. 2, er bl.a., hvor den pågældende asylansøger frygter en efter dansk retstradition ganske urimelig straf. Bestemmelsen vil f.eks. kunne finde anvendelse, hvor den pågældende risikerer en streng straf for overtrædelse af udrejselovgivningen og den militære straffelovgivning.

Udlændingemyndighederne har i den forbindelse fundet, at bestemmelsen i konventionens artikel 1, F (b), ikke alene skal finde anvendelse ved vurderingen af, om der skal meddeles konventionsstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 1, men også ved vurderingen af, om der skal meddeles de facto-status efter § 7, stk. 2.

Som det fremgår, foretages der således ved behandlingen af den enkelte asylansøgning en konkret og individuel vurdering af betydningen af oplysninger om forhold, der kan være omfattet af konventionens artikel 1, F (b).

Spm. nr. S 834

Til *justitsministeren* (11/3 94) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor ministeren ikke vil hjemsende terrorister, når ministeren på regeringens vegne erkender, at det er strafbart efter dansk ret at lave terrorisme i Danmark?«

Svar (18/3 94):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Jeg går ud fra, at spørgsmålet sigter til sagen vedrørende den egyptiske statsborger Talaat Fouad Quassim.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at den pågældende i medfør af udlændingeloven i juli 1993 fik opholdstilladelse her i landet som konventionsflygtning. Den pågældende opholder sig altså lovligt her i landet.

Det har været fremme i medierne, at Danmark skulle have afslået at udlevere den pågældende til Egypten. Jeg vil derfor gerne slå fast, at de danske myndigheder ikke har modtaget en begæring om udlevering af Talaat Fouad Quassim fra de egyptiske myndigheder.

Hvis der fremkommer en begæring om udlevering, vil den blive behandlet i overensstemmelse med udleveringslovens regler. Det vil i givet fald bero på en helt konkret vurdering af de faktiske og retlige omstændigheder i sagen, om der kan ske udlevering, og i sidste instans henhører afgørelsen – hvis den pågældende begærer sagen inbragt for retten – under domstolene. Jeg kan i den forbindelse nævne, at der er visse ufravigelige bestemmelser i udleveringsloven – herunder at vi ikke kan udlevere til fuldbyrdelse af dødsstraf.

Jeg vil afslutningsvis gerne slå fast, at Talaat Fouad Quassim under sit ophold her i landet selvfølgelig er forpligtet til at overholde dansk lovgivning, herunder straffeloven.

Hvis den pågældende begår ulovligheder under sit ophold her i landet, er det i givet fald politiets opgave at tage sig af sagen.

Spm. nr. S 835

Til *justitsministeren* (11/3 94) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke lande der i fredstid har dødsstraf som en mulig straf?«

Svar (23/3 94):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Hverken Justitsministeriet eller Udenrigsministeriet er i besiddelse af udtømmende, ajourførte oplysninger om, hvilke lande der i retsordenen har hjemmel til at idømme dødsstraf for borgerlige forbrydelser, og i hvilke lande fuldbyrdelse af dødsstraf i praksis finder sted.